

Foreningernes Kongres forlængst var fastslaaet og Gjæsterne indbudte, troede man ikke at kunne gaa ind herpaa. Imidlertid fremhæver Léon Richer med Føje i sit Blad, at det meget maa glæde Kvindeforeningerne, at man nu ogsaa fra anden Side giver sin Tilslutning til de Bestræbelser, som Kvindesagens Forkæmpere i Frankrig nu i snart en Menneskealder har arbejdet for. Vi ville hertil føje, at saa glædeligt det end kan være, at de franske Statsmyndigheder nu vise Kvindesagen deres Velvillie, bør det dog fremhæves, at det ikke er Kvindesagens nyeste, men dens ældste Venner og Forkæmpere, der have den største Fortjeneste af Sagen.

De franske Kvindeforeningers Kongres tog da sin Begyndelse Tirsdag d. 25de Juni i det geografiske Selskabs store Sal. Den rummelige Sal var propfuld af et elegant klædt Publikum, for den største Del Kvinder. Pressen var ogsaa talrig repræsenteret, men forøvrigt har de parisiske Dagblade kun skjænket Sagen en meget sparsom Omtale. Ved de følgende Møder aftog Deltagernes Antal med en Tredjedel. Men dette er ikke forunderligt, da en altfor stor Del af Møderne blev optaget af Oplæsning. Der var nemlig truffet den mindre heldige Ordning, at Deltagerne opfordredes til at oplæse deres Foredrag, for at de senere kunde blive trykte. Derved var Hovedinteressen egentlig flyttet bort fra selve Kongressens Møder, og den megen Oplæsning maatte nødvendigvis virke trættende. Den desuagtet betydelige Deltagelse viser da en ikke ringe Interesse for Kvindesagen hos adskillige Kredse af den parisiske Kvindeverden.

Men det kan ikke nægtes, at en hel Del af de fra fransk Side holdte Foredrag vare af en temmelig almindelig Natur, som tydede paa, at Kvindesagen her i Frankrig endnu befinder sig paa det første Trin, hvor Hovedinteressen samler sig om de store Grundsætninger. Det Punkt, som var Gjenstand for den mest indgaaende Forhandling, var de uægte Børns Retsstilling. Den franske Lovs Sætning, at Udlæggelse af Barnefader er forbudt, indeholder da ogsaa en saa skrigende Uretfærdighed, at man ikke kan undres over, at de franske Kvinders Opmærksomhed er særlig rettet paa dette Punkt. Den Omstændighed, at det franske Deputeretkammer for nogle Aar siden begravede med mange smukke og rosende Taler et Lovforslag om at indsætte det uægte Barn og dets Moder i deres naturlige Rettigheder overfor Faderen — denne Omstændighed afgiver unægtelig et godt Grundlag for Angreb paa Mandens Lovgivningsvirksomhed. Imidlertid tro vi rigtignok ikke, at man heraf kan slutte, som det paa Kongressen blev udtalt, at Udlæggelse af Barnefader ikke vil blive tilladt i Frankrig, før Kvinden har faaet Valgret.

Forsædet ved Kongressens Forhandlinger førte Frøken *Deraismes*, en ældre fyldig Dame, som besidder en ikke ringe